

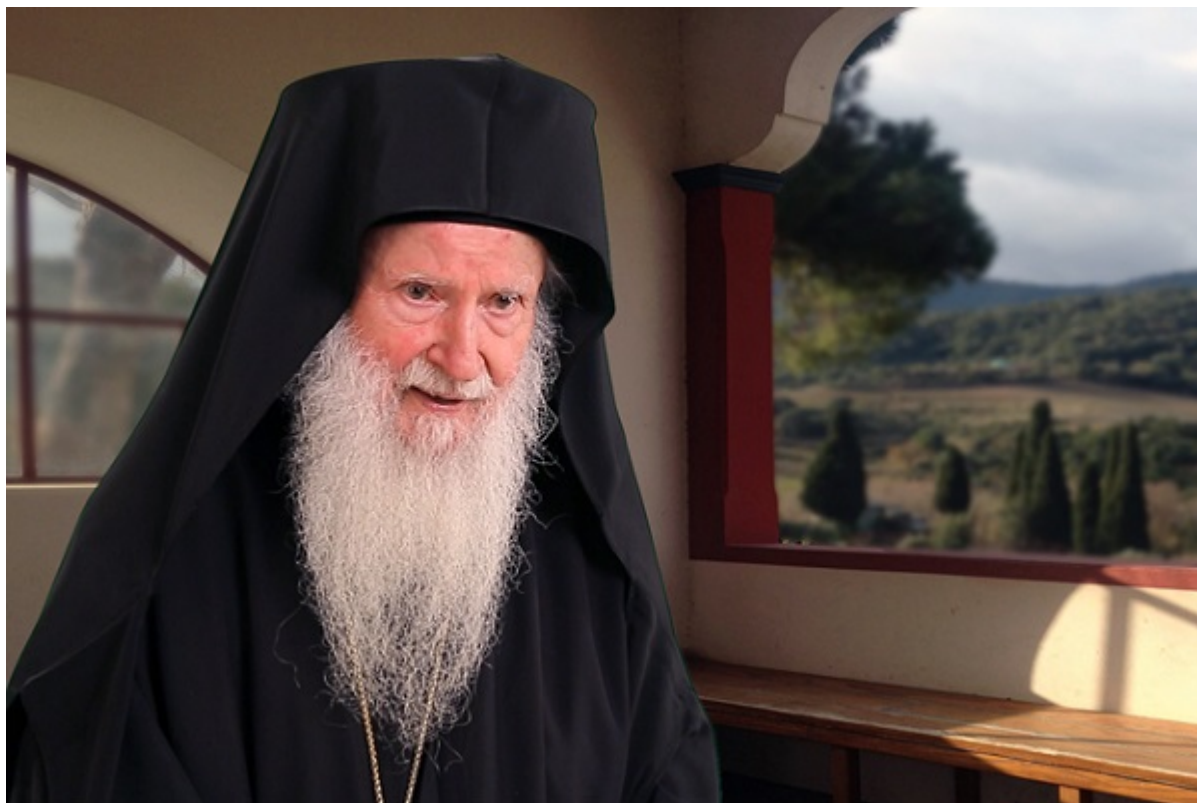
Η αρπαγή του Παύλου έως τρίτου ουρανού (Μητροπολίτης Πισιδίας Σωτήριος Τράμπας)

[/ Πεμπτούσια](#)

ΟΜΙΛΙΑ ΣΤΟΝ ΑΠΟΣΤΟΛΟΝ Γ' ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΛΟΥΚΑ (Β' Κορ. 11,31 -12,9)

Ο Απόστολος Παύλος στη σημερινή περικοπή, από την Β' προς Κορινθίους Επιστολή του, μας αποκαλύπτει μία μοναδική εμπειρία που έζησε. Κάτι που δεν έχει συμβεί σε άλλον άνθρωπο! Τι είναι αυτό; Ανέβηκε μέχρι τον τρίτον ουρανό, πάνω δηλαδή από την υλική δημιουργία, και έφθασε στην πνευματική σφαίρα, στον Παράδεισο. Είδε και άκουσε πολλά θαυμαστά στον ουράνιο κόσμο, από τα οποία όμως τίποτε δεν είχε την δυνατότητα να παρουσιάσει στους ανθρώπους!

Αυτό το θαυμαστό γεγονός, δεν έσπευσε ο Απόστολος του Χριστού να το ανακοινώσει στον κόσμο. Το κράτησε μυστικό επί δέκα τέσσερα χρόνια! Και ίσως ποτέ να μη το αποκαλύπτε αν δεν τον ωθούσε η αγάπη του στους χριστιανούς της Κορίνθου για να τους στηρίξει στην πίστη. Τι είχε συμβεί; Γνωρίζουμε ότι ο Απόστολος Παύλος στη Β' Αποστολική Περιοδεία του έφθασε μέχρι την Κόρινθο, εκήρυξε το Ευαγγέλιο του Χριστού, με πολλά εμπόδια και ίδρυσε κι εκεί χριστιανική Εκκλησία. Όμως, αργότερα, διάφοροι εχθροί της Εκκλησίας, προσπαθούσαν να πείσουν τους χριστιανούς, ότι αυτά που τους δίδαξε ο Απόστολος Παύλος δεν είναι σωστά. Ως επιχείρημα χρησιμοποιούσαν ότι ο Παύλος δεν ήταν ένας από τους Δώδεκα Αποστόλους, που γνώρισαν τον Χριστό, και επομένως αυτά που διδάσκει είναι δικές του θεωρίες! Έτσι δημιουργήθηκε μεγάλη αναταραχή μεταξύ των χριστιανών της Κορίνθου. Κλονιζόταν το κύρος του Αποστολικού αξιώματος του Παύλου, με συνέπεια να κλονιστεί η πίστη τους και να διαιρεθεί η Εκκλησία. Γι αυτό αναγκάστηκε ο Απόστολος Παύλος, μετά την πρώτη Επιστολή του, λίγο αργότερα, να στείλει και δεύτερη επιστολή στους Κορινθίους, για να τους στηρίξει να παραμείνουν πιστοί στις αλήθειες που τους είχε κηρύξει. Και για να τους βοηθήσει να καταλάβουν ότι έχει την εύνοια του Θεού στο ιερό έργο του, τους αναφέρει το θαυμαστό γεγονός που αναφέραμε, την ανύψωσή του έως τον Παράδεισο. Και αυτό το κάνει με πολλή διάκριση. Το παρουσιάζει με πολλή ταπείνωση, σαν να το είδε να συμβαίνει σε άλλον άνθρωπο! Ανησυχεί μήπως, ακούοντας οι χριστιανοί ότι ανέβηκε στον Παράδεισο και κατέβηκε ζωντανός, τον θεωρήσουν κάτι πάρα πάνω από ό,τι είναι. Είχε ο Απόστολος προηγούμενο πάθημα.

Στην πρώτη περιοδεία του, στα Λύστρα της Μικράς Ασίας, μετά από θαύμα που έκανε ο Απόστολος, οι άνθρωποι τον θεώρησαν θεόν και ο ειδωλολάτρης ιερέας της πόλης εκείνης ετοίμασε να του κάνει θυσίες ταύρων, όπως συνήθιζαν τότε. Γι αυτό τώρα ο Απόστολος προσπαθεί να προλάβει υπερβολικές εκτιμήσεις των Κορινθίων, για το πρόσωπό του. Αποφεύγω να καυχηθώ μήπως εξ αιτίας του μεγαλείου των αποκαλύψεων, «με θεωρήσει κανείς παραπάνω από αυτό που βλέπει ή ακούει από μένα» (στίχ. 6). Μάλιστα στο τέλος με μια έκφραση που φανερώνει την στενοχώρια του, που αναγκάστηκε να φανερώσει το μυστικό του, γράφει: «Φέρθηκα σαν ανόητος με όσα καυχήθηκα. Εσείς με αναγκάσατε» (12,11).

Όπως σε όλα ο Απόστολος Παύλος, με το λόγο του και το παράδειγμά του είναι πρότυπο αληθινού μαθητού του Χριστού, έτσι και στο θέμα της διάκρισης και ταπεινοφροσύνης. Εύκολα οι άνθρωποι και για μικρές επιτυχίες τους καυχώνται. Συχνά μεγαλοποιούν τα κατορθώματά τους, για να ελκύσουν τον θαυμασμό των άλλων. Αγνοούν τον σοφό λόγο: «εγκωμιαζέτω σε ο πέλας και μη το σον στόμα» (Παροιμ. 27,2). Ακόμη χειρότερο είναι να καυχάται κανείς για πνευματικά επιτεύγματα όπως π. χ. να διηγείται θαυμαστή θεραπεία αρρώστου και αντί να δοξάζει και ευχαριστεί τον Θεό, να αποδίδει τη θεραπεία στη δική του πίστη και αποτελεσματική προσευχή, για να ελκύσει τον έπαινο των ανθρώπων. Ελεεινό κατόντημα ανθρώπου, που θέλει να εμφανίζεται τάχα θαυματουργός χριστιανός! Βεβαίως στην Εκκλησία γίνονται θαύματα, αλλά όλα πρέπει να αποδίδονται στην αγάπη και τη δύναμη του Θεού, που τα επιτελεί, και στον Θεό να αποδίδεται ή δόξα, όχι σε ανθρώπους. Ο Απόστολος Παύλος έκανε άπειρα θαύματα, ανέβηκε μέχρι τον Παράδεισο και δεν καυχήθηκε για τίποτε από αυτά. Το ίδιο έκαναν και οι άλλοι Απόστολοι. Ο Απόστολος Πέτρος, όταν μετά από θεραπεία εκ γενετής χωλού, είδε τον κόσμο να τον θαυμάζει και τον επαινεί τους είπε: «Ισραηλίτες, γιατί θαυμάζετε γι αυτό, και τι μας κοιτάτε έτσι, σαν να ήταν με δική μας δύναμη ή με δική μας ευσέβεια που τον κάναμε τον χωλό να περπατάει; » Η πίστη που δίνει ο Ιησούς τον έκανε σωματικά ακέραιο, όπως όλοι το βλέπετε μπροστά σας» (Πράξ. 3,16).

Είναι εντυπωσιακό, το ότι ο Απόστολος Παύλος δεν καυχέται που αξιώθηκε από το Θεό να ανέβη στον παράδεισο, και καυχέται γιατί; για τις ταλαιπωρίες, τις αρρώστιες του, τους διωγμούς που υπέστη χάριν του Χριστού και για το αγκάθι που βασάνιζε το σώμα του. Γράφει στον τελευταίο στίχο της σημερινής περικοπής: «Με πολλή μεγάλη ευχαρίστηση θα καυχηθώ για τις ταλαιπωρίες μου, για να κατοικήσει μέσα μου η δύναμη του Χριστού» (στίχ. 9).

Αδελφοί μου, ο Μέγας Απόστολος Παύλος χάρη σε αυτή την ταπεινή και σύμφωνη με το θέλημα του Θεού συμπεριφορά του είλκυσε πλούσια την δύναμη και την Χάρη του Θεού. Ας προσπαθήσουμε να τον μιμηθούμε.